

מסורת הש"ס

(א) וספחים לו: וס'נ',
(ב) ונחשים לנ: (ג) ולעיל
י. ל. לקמן ע"א. ע"ש.
(ד) ונחשים נה: לעיל ע"א.
מדות פ"ב מ"ג. (ה) עירובין
ד: ספחים קט. ע"ש חגיגה
א"א. וקודם ו. ב"ק פ"ב.
ע"ש א. (ז) ליל הגבוה (ח) עין
הש"ש.

תורה אור השלם

- וְכִי יִסְדֵּר הַזֶּבֶן מִזֻּבֹּ
וְיִסְמַר לוֹ שְׁבַעַת יָמִים
לְמַלְאֲתָהּ וּבְכֶסֶּת בְּגָדֶי
וְרֹחֶץ בָּשָׂר בְּמִים חֵיִם
וְיִקְרָא טו יג
(ו) וְאִישׁ כִּי תִצָּא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַּת זָרָע וְרֹחֶץ בְּמִים
אֵת כָּל בָּשָׂרוֹ וְיִסְמַר עַד
הָעֶרֶב: וְיִקְרָא טו טז

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]

נכון זה ששום נכסן ע"י
לאחזיקו למעט ע"י
המדינה ומהדרגת מה
קדם שזה לא חסר שש
הרץ עולה ואחרי שלא
שכנו מהדרגת ואחרי
לשכנו נכסם לא חסר
לא לא לאחזיקו כי הכל
לא לא לא עבר עבודה ולכן
הכל העומד נכסם לא
נכנסות חסר לא חסר
מחלקת ל חסר לא
הוא עבר עבודה והוא
לא חסר הוא עבר עבודה

(א) ז"ל (בגדי. (ב) ומ"ח עמודה היא דהא בעיא פ"ס כ"ג.

אמר להם הממונה

יודה דאמר מפני סרך טבילה בעלמא היא
ביצילות או דימא ריון דאינה בזה אלא
ולא לטהר בה היא בזה לא פסקה בה
טבילה זו וזריך לטבול אם בא להכניס

חוצץ או אינו חוצץ
רבנן כעין דאורייתא
לרב יוסף^א ביאה במק
א"ל^ב בהונות ויכחו
ותניא מצורע טובל
איבעיא להו מהו
וישחוט תיבעי לכן זכר
עליה דר' יהודה תבי
לא מחייב בן זומא
לא או דילמא אתי
דפליגי עליה דרבי יו
רבנן התם דלא קא ע
דקא עביד עבודה לא
תיקון: חמש טבילות
ת"ר^א חמש טבילות
כ"ג ומקדש בו ביום
הפרה חוצץ מראשונ
שער המים ובצד לש
שמע מיניה עין עיטס
עשרים ושלש אמות ד
שם גובהן עשרים א
חוצץ משל אולם^ב ותנ
במי מקוה כל בשרו
בהן יוכמה הן אמר
אמות וישערו חכמים

והארכא
מהלכות הצטוות בקדוש ופחותות לחול
הקדש עורה מסיבה למה לי דאמר ב"ק
ג' דאזל לקדש עורה לא היה לו פתח לא
הקדש ומוסס מסיבה עולה לגג בית הפ
נצטוות בקדוש ופחותות לחול דאמר לעיל
א' דלשבת המדיחין מחילה היא וא"ר יוחנן
למה היות אבל פחותות לעורה נתקדשו
ומסיחא א"כ היא הוה מחילות וא"ר יוחנן
היא הלא דהלכות ממי ממני היא ב"פ ג'
עורה בסדר זרעים שהוא קודם לסדר מוע
עורה ב"ג אבות. מימה לי ומגן דברי
ומות והקל היה משום עצמו בחורבן א
לי יוכלין להלך עליו משום חולשת דא
י"ט אבות. אין לומר דגובהו בן אדם
דכנא בתרא (דף ג:) למה לי כולי הא
אפיקימה משלש אמות אוקמה ארבע א
סמך לכותל חומינן גמי שעומד על א
אמות הייט בין ראשו ובין דפי הערן שלמ
ק המיס של אמות שכנעם בכן לפי מה
גורם של מגילת אסתר פרשנדא א"טג
הדרגו ואח"כ נגלו וכן משמע בבבא
עוואל ממי למעלה מעשרה אייב שכן
יחלי מלחא והשתא אי אמרם בשלמא
הארון למעט מן הכתר ו' טפחים ו' שליש
והארכא

[illegible]

פרק שלישי יומא

הוציאו או אינו חוצין. פרש"י דלר"י קא מיעביה ליה וקשה לי דאם
כן הוה ליה למימר דבהדיא לר"י אלף גראה דכין לכן זומא
זיין לר"י ובטעמיה שהוה טובל כשאינו בא לעבוד אלף ליכנס ביאה
ירקיעת דבהא מודה בן זומא דלא הוה אלף דרבנן שמא יעבוד כדפי'

מר ליה ^ה כל דתקון
 תקון אמר ליה אביי
 ת שמה ביאה או לא
 שהן ביאה במקצת
 עומד בשער ניקנור
 עשה סכין ארוכה
 חיבועי לרבנן דפליגי
 לכן זומא עד כאן
 א לגוי אבל לבראי
 וימושו חיבועי לרבנן
 דה ע"כ לא קאמרי
 עד עבודה אבל הכא
 או דילמא לא שנו
 שרה קידושין טובל:
 שרה קידושין טובל
 וכולן בקודש בבית
 שהיתה בחול ע"ג
 תו היתה אמר אביי
 גבוה מקרקע עורה
 וכל הפתחים שהיו
 ורחבן עשר אמות
 וירחץ בשרו במים
 מים שכל גופו עולה
 על אמה ברום ג'
 י מקוה ארבעים אמה
 והא

בית הפרה. מימה לי וזה גגן ועליות לא נתקדשו ויבשר גג בית הפרה היה שזה לקרקע עורה דמי האי הונא משני בכוף פ' כיצד זילין כן חול וגומיהן קודש בשגומיהן שזין לקרקע עורה אכל מימה לי (י. ט.) לשבת המדיחין כו' עד משם מסיפה עולה לגג בית הפרה ה' משום לניעות לפי ששכן גדול טובל שם אלא היה נכנסין לו דרך וז"ל דלשבת המדיחין טובה קודש דאי לא מימה היה הוא ליה גג שזין חול אלא על כרחך לשבת המדיחין שגג בית הפרה פתוח לה רב כיצד זילין (ופסחים דף פו.) מחילות לא נתקדשו הא אוקימנא התם לן לקשות כי פריך ההם מהשטות וכו' ואוקומין בשגומיהן שזין מחילות לא נתקדשו אחאי לא פריך ממחני' דפרקין וממחני' דמדות קלות מעשר שני (מ"ח) אדכרנה תיחד ליה למפרך מינה טפי ממחני' דסדר קדשים ועוד משום דפרך שמי קציות מינה ממחני' ומסיפא: הטיבילה היטה גבוהה שלש אמות דילמא לא היטה גבוהה אלא ימי לא היטה גבוהה אלא שמי אמות והכאן גדול יושב וטובל ויש דא"ר היו עשוי ודך עמידה היה טובל כ' זה נקל לו יותר לפשות: משו ע' רגליו אינו אלא שלש אמות דא"כ כ' היזק רחיה דכני' אלא י"ל דעד כמיווי הוא שלש אמות ואף על פי שאין זאורו ת ועוד דאי אפשר לקרקע שחלקט בחלקט ורהיטני ופעמים שיש אמות רגליו ורואה מעבר לביתו ובני כוכין צפרק המוכר פירות ושם לו ולמטה ועוד למעלה שיהא צריוו וזה דסגי הכא גבי מיקוה בשלש על ראשו ועולין למעלה כי יכול לכוף ראשו קצת גבי מיקוה כ' על ראשו ופולין למעלה כי יכול לכוף ראשו קצת אמר וכו' י' ל' צ"ב דתלת אמת לדפון איננו על צ"ב דתלת אמת וכו' י' י' (שם דף נז.) דהא דלמור גופו של אדם ג' אמות דללו היינו י' קת דלמור מר ארון ט' וכפורה טפה וגומירי לכל טועה דמדלי' ועד הכתף הוא שלש אמות דהיינו י"ח טפחים או מוכח שפיר כי מנא דאמתי היה גבוה מן הקרקע י"ד טפחים ושלים אכל אי היה שם הראש

תורחוקו טיטלה כגונם לעורה לעבורה עלה יחיו עד כלל אפי' כשילע לענד: אלא אהרן רבנא
 איהו שבורה אל תיקי' אחי' אחרז כדמי דחשיה לם בעריה אפי' דלי דלע שפיר
 (א) : חשב טיטול' א' : בגדה חסד' ר' טיטול' חסד' וטענה ו' הלאהט ו' נסאן ל'
 ו' ירהר ו' דלע אל' פסל' ומה שפסל כסכן גדול וספדא חסד' וספדא חסד' וספדא חסד'
 חסד' חסד' וספדא חסד' וספדא חסד' וספדא חסד' וספדא חסד' וספדא חסד' וספדא חסד'
 ו' אלו תרפסא לם ו' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 ו' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

עין משפט
ורא מזה

י"ז א ת"י פ"ג מהלכות
ביאת מקדש הלכה יח:
י"ח ב ג ד ת"י פ"ד
מהלכות מקוואות
הלכה א סתם עשין רחח
טור ש"ע י"ד ס"י דא סע"ף
א:

רבינו חננאל

[illegible]

תוס' ישנים (המשך)

[illegible]

עבודה ב' – ה"ל דק"ה א"ה
להשקיע סתם כספי עבודה
וקל והמהיר דין וזוה"ל לנצל
סביר כי תמלאוהו הכסף
כי לא יאמרו טעון עבודה
למקום שטעון כרח"ל
ש שואו היה גב"ה בדפוס
ההוא היה יכול לנצל מן
המקום היה גב"ה כי אמת
ומי וקודם היה לנס למקום
סוף לעבודה אדם בדפוס
היה באמת הדיוק ולא היה
יכול לנצל למעלה מחמקס